

УДРУЖЕЊЕ
ЛИКОВНИХ УМЕТНИКА СРБИЈЕ
Др. 09-309
29.09.2015. год
БЕОГРАД

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
21 П 16161/14
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Срђан Јончић, као судија појединац, решавајући у правној ствари тужиоца ДРАГОСЛАВА КРНАЈСКОГ из Београда, ул. Даничарева бр. 23, чији је пуномоћник Јасмина Павловић, адвокат из Београда, ул. Кнез Махајлова бр. 19/1, против туженог УДРУЖЕЊА ЛИКОВНИХ УМЕТНИКА СРБИЈЕ, из Београда, ул. Уметнички павиљон Џвијета Зузорић, Мали Калемегдан бр. 1, након одржане усмене, јавне и главне расправе, донео је дана 25.05.2015. год. следећу :

ПРЕСУДУ

I – ОДБИЈА СЕ тужбени захтев тужиоца Драгослава Крнајског из Београда, којим је тражио да се утврди апсолутна ништавост одлуке Скупштине Удружења ликовних уметника Србије бр. 07-79 од 06.02.2014. године и да му се на основу те пресуде врати статус члана УЛУС-а почев од 13.10.2012. године као и да се обавеже тужени да му накнади трошкове парничног поступка, КАО НЕОСНОВАН.

Образложење

Тужилац је у тужби поднетој дана 24.02.2014. године тражио да суд утврди ништавост одлуке Скупштине Удружења ликовних уметника Србије бр. 07-79 од 06.02.2014. године.

У образложењу овако постављеног тужбеног захтева је навео да је био један од чланова радног представништва које је сазвало Ванредну скупштину УЛУС-а дана 30.06.2012. године, која је у складу са чл. 26 и 19 Статута туженог била одржана на закону прописан начин. Данас 13.10.2012. године Скупштина туженог на којој је учествовало руководство чије је смењивање предложено на Ванредној седници је донело одлуку у којој је утврдила да је претходно сазивање ванредне скупшине нелегално и противно Статуту УЛУС-а и искључила из чланства чланове радног представништва, између осталих и овде тужиоца. Суд части је на састанку одржаном 15.10.2012. године потврдио

Одлуку скупштине од 13.10.2012. године којом је тужилац искључен из чланства УЛУС-а. Тужилац је даље навео да је Одлука суда части донета противно чл. 52. Статута УЛУС-а с обзиром да исти предвиђа да је обавезна фаза одлучивања претходно спровођење расправе, која је изостала. Даље је навео да је против Одлуке суда части изјавио жалбу у којој је указао на процесне повреде, која није узета у разматрање. Истакао је да је Скупштина УЛУС-а 6.2.2014. године аутоматски донела одлуку о изрицању мере искључења, без икаквог образложења и навођења разлога одбијања жалбе, која одлука је коначна. Из изнетих разлога предложио је да суд утврди да је спсолутно ништава одлука Скупштине УЛУС-а од 6.2.2014. године. Трошкове поступка је тражио и определио.

Суд је извео све предложене доказе, па је по савесној и брижљивој оцени како сваког доказа засебно, тако и свих доказа заједно, а сходно члану 8 Закона о парничном поступку, утврдио следеће чињенично стање:

У доказном поступку суд је прочитао Записник са ванредне скупштине УЛУС-а од 30.6.2012. године, Статут УЛУС—а, Решења АПР-а од 19.07.2013. године, Одлуке УЛУС-а бр. 07-367 од 13.10.2012. године, Записник са Скупштине УЛУС-а од 18.10.2012. године, Записник са састанка Суда части од 15.10.2012. године, Одлука Суда части од 15.10.2012. године, Жалбу тужиоца уложену на одлуку Суда части бр. 07-390 од 15.10.2012. године, Одлуку Скупштине УЛУС-а бр. 07-79 од 6.2.2014. године.

Суд је на основу чл. 20 Закона о удружењима засновао своју надлежност за одлучивање у овој правној ствари, пратећи упутства из Гж одлуке бр. 1758/14 од 11.09.2014. године те је утврдио следеће чињенично стање.

Према томе из изведеног доказа суд је утврдио да је тужилац Драгослав Крнајски био председавајући на Ванредној седници скупштине УЛУС-а дана 30.6.2012. године, да је Скупштина УЛУС-а донела одлуку бр. 07-367 од дана 13.10.2012. године којим се поништавају све одлуке донете на Ванредној седници и да се Драгослав Крнајски искључује из чланства као и да је тачком 6. Записника са скупштине одржане 13.10.2012. године констатован предлог Скупштине да се отвори расправа о пријави Суду части за искључење појединих чланова УЛУС-а, да је дана 15.10.2012. године одржан састанак Суда части након чега је донета одлука Суда части бр. 07-388 од 22.10.2012. године којом се Драгославу Крнајском изриче мера искључења из чланства УЛУС-а, уз правну поуку да се против ове одлуке може изјавити жалба Скупштини у року од 8 дана од пријема писменог отправка одлуке, да је тужилац Драгослав Крнајски у законском року на одлуку Суда части изјавио жалбу, а да је Скупштина УЛУС-а на седници одржаној дана 21.12.2013. године донела одлуку бр. 07-79 од 06.02.2014. године којом је Драгославу Крнајском изрекао меру искључења из чланства УЛУС-а, која одлука је коначна и против којег нема право жалбе.

Чл. 20 Статута УЛУС-а прописано је да Дисциплински поступак спроводи и дисциплинске мере изриче у првом степену Суду части УЛУС-а, чл. 51 прописано је да Суду части решава спорове настале између чланова УЛУС-а, чл. 25 истог Статута прописано је да је највиши орган управљања УЛУС-а Скупштина, чл. 30 тачка 4 прописано је да у надлежност Скупштине обухвата бирање и разрешење чланова органа и тела УЛУС-а, тачком 11 истог члана прописано је да Скупштина одлучује о жалбама о искључењу чланова из УЛУС-а.

Према томе, како је суд у конкретном случају испитује ли је одлука закона у смислу органа који ју је донео, суд је становишта да је процедуре која је

претходила доношењу Одлуке Скупштине туженог бр. 07-79 од 6.2.2014. године испоштovана, те је донета одлука у складу са Законом.

Наиме Скупштина УЛУС-а је дана 13.10.2012. године донело одлуку у којој се тужилац Драгослав Крајски искључује из чланства УЛУС-а, да је на основу гласања чланова скупштине усвојен предлог Скупштине да се пред Судом части отвори раправа за искључење чланова УЛУС-а, да је Суд части у складу са чл. 52 став у вези са чл. 51 став 2 Статута УЛУС-а донео одлуку бр. 07-388 од 22.10.2012. године којом је тужиоцу Драгославу Крајском изрекао меру искључења из чланства УЛУС-а, против које је тужилац поднео жалбу Скупштини УЛУС-а, након чега је донета коначна Одлука бр. 07-79 од 6.2.2014. године којом је тужиоцу Драгославу Крајском изречена мера искључења из чланства УЛУС-а.

Имајући у виду наведено, као и да је тужилац тужбом тражио да суд утврдио апсолутну ништавост Одлуке Скупштине УЛУС-а бр. 07-79 од 6.2.2014. године, па како је суд утврдио да је наведена одлука донета у складу са законом, одбио је тужбени захтев тужиоца и одлучио као и ставу првом изреке пресуде.

Такође, одлуку од трошковима је донео у складу са чл. 153 и 154 Закона о парничном поступку имајући у виду да тужилац није успео у спору, а да тужени трошкове није тражио, па је одлучио као у изреци пресуде.

Суд је ценио и све остале изведене доказе и наводе странака али их посебно не образлаже јер исти нису од утицаја на доношење другачије одлуке у овој правној ствари.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба
Вишем суду у Београду, а преко овог суда,
у року од 8 дана од дана пријема писменог
отправка ове пресуде.